

i Ze sborových akcí

Út	19. 5.	14:30	setkání starších věkem
St	20. 5.	19:00	Setkání Křesťanské akademie: doc. Jiří Mrázek Th.D.
Čt	21. 5.	19:00	schůzka staršovstva
Ne	24. 5.	9:30	Svatodušní neděle - bohoslužby s Večeří Páně (E. Čašková)
Út	26. 5.	14:30	setkání starších věkem
Pá	29. 5.	18:15	Noc kostelů
Út	2. 6.	14:30	koncert nejen pro starší věkem (S.Soroka, housle, A.Greene, klavír)
Út	2. 6.	16:30	schůzka křesťanské služby
Po	8. 6.	19:00	schůzka hospodářské komise
Út	9. 6.	14:30	setkání starších věkem
Út	16. 6.	14:30	setkání starších věkem
Út	23. 6.	14:30	setkání starších věkem

Případné změny v programu po uzávěrci Hroznu lze najít na sborových webových stránkách <http://vinohrady.evangelnet.cz>, které jsou pravidelně aktualizovány.

Připravujeme se na Noc kostelů

Obsah

Mnohokrát a mnohými způsoby mluví Bůh	2
Brandýs a Cetoraz	5
Z kázání Jana Husa na 2. neděli po Velikonocích	7
Hledají se dobrovolníci na Husovské slavnosti	7
Program Noci kostelů ve sboru ČCE Praha – Vinohrady, Korunní 60	9

Mnohokrát a mnohými způsoby mluví Bůh

Kázání Ester Čaškové

1 Samuelova 3,1–21

Milí bratři a sestry,
slyšet Boží oslovení není jen tak. Slovo je to nejdůležitější mezi Bohem a člověkem. Základem víry není to, co vidíme či na co si můžeme sáhnout, nebo nějaký zážitek, který nás ohromí. To poznali i učedníci po vzkříšení. Bůh působí skrze slovo – slovo bible i slovo těch, kteří v něj uvěřili a dávají to dál. Mluví o Pánu Bohu, sdílají s druhými to, co poznali, čemu věří a jak se jim s Bohem žije! Základem víry může být dávný biblický příběh o někom jiném – třeba o starém knězi Elím nebo o mladém Samuelovi. Příběh, ve kterém člověk pozná sám sebe.

Proto jako evangelíci tolik na bibli lpíme. Proto je všechno soustředěno na kázané slovo. A možná proto to také máme trochu těžké, protože dnešní doba oslovuje hlavně naše oči. Ale oči se snadno dají oklamat. A kromě toho: to, co slyšíme je důležité také proto, že vyřčené **slovo čeká na odpověď**. Když nás Pán Bůh oslovuje, je zvědavý, co mu na to řekneme. Co to s námi udělá.

V době kněze Eliho bylo Hospodinovo slovo vzácné. Lidé ještě neměli bibli, ale chodili do chrámu, kam přinášeli oběti jako projev díky i proseb. Jenže živé víry bylo málo, i když formálně všechno „fungovalo“. Ale bylo to vyprahlé, nepřesvědčivé, prázdné. Proč? Bohoslužby přestaly být živou komunikací s živým Bohem, jako by Bůh odešel někam daleko. A lidé se odnaučili s ním počítat. Mnozí asi tenkrát do shromáždění už ani nechodili. Proč také, když tam neslyšeli a nezažili

nic, co by mohli nějak v životě užít. Nic, co by je nasměrovalo, varovalo nebo potěšilo. Naopak. V chrámě zažili mnohdy pohoršení, protože kněz Elí měl dva nevychované syny. Zneužívali svůj kněžský úřad pro osobní prospěch. Brali si z obětovaného masa to, co náleželo Hospodinu, a nevadilo jim, že to lidi pohoršuje. Proto mnozí do chrámu už raději ani nechodili.

Myslím, že tuhle kritiku musíme vztáhnout i na sebe. Nejsme někdy pro druhé také pohoršením? Lidé kolem nás čekají, že se budeme chovat jako věřící – a jsou zklamáni, když zažijí něco jiného. Takové svědectví jsme světu dlužni.

Máme před sebou mladého Samuele, vymodlené dítě, které maminka Chana odevzdala do Boží služby ve svatyni v Šílu. Už nějakou dobu tam pobývá, seznámil se se vším, co zasvěcený život Božího služebníka vyžaduje. A přesto ještě něco nemá. Zná tradici, ovládá všechny obřady, z náboženství by měl jedničku – ale chybí mu poznání živé Boží přítomnosti. A starému Elímu, který je slepý nejen očima, ale i duchovně, to trvá, než mu dojde, že Samuele volá sám Hospodin. Možná mu bylo všelijak, že se Hospodin neozval jemu – zasloužilému starému knězi. Ale možná už tušíte, proč.

Samuel si jde lehnout do svatyně. To se tehdy i v různých pohanských kultech dělalo, když lidé chtěli získat věštbu nebo božskou radu. Spát ve svatyni nebylo jen tak. Člověk je tam tak trochu na ráně. A Samuel také poznal, že být Bohem osloven znamená hned dostat úkol. Už ne-

Česká křesťanská akademie

Místní skupina Praha 3

ve spolupráci s vinohradským sborem ČCE

si Vás dovoluje pozvat na večer, na kterém promluví

Doc. Jiří Mrázek, ThD.

na téma

Křesťan a apokalypsa

Moderátorem večera bude Martin Švehla

Díla A. Dvořáka zahraje Radoslav Kvapil

ve středu 20. května 2015

v 19 hodin v modlitebně ČCE

Praha 2, Korunní 60

Minule přednášel bratr Prof. Petr Pokorný

Ke klavíru zasedl bratr Prof. Radoslav Kvapil

může říkat, co sám chce. Musí vyřizovat Boží slovo. A zrovna v tomhle případě starého Elího je to slovo soudu. Rozsudek o tom, že Pán Bůh nenechá nepravost být. Potrestá kněze i jeho syny.

Ten Elí nejspíš dobře ví, že svůj úkol otce a kněze neplní. Že je špatným otcem, protože nedokázal být přísný. Příliš své syny miloval a všechno jim dovolil. Nezakročil tak, jak měl. A proto byl i špatným knězem. Držel se jen formálních předpisů o tom, jak má zbožnost vypadat. Ale jeho srdce netlouklo pro Hospodina, tlouklo pro jeho děti.

I tady bychom možná mohli najít podobnost s našimi rodinami. Není často na tom prvním místě – které je vyhrazeno Pánu Bohu – někdo z našich blízkých, naše rodina a děti?

Formální zbožnost je mnohem jednodušší než ta živá, opravdová. Do toho se člověk jaksi nenamočí osobně. Může zůstat v pozadí, zdrženlivý, jen jako vykonavatel funkce. Ale Pán Bůh chce víc. Vztah k Bohu je to nejosobnější, nejintimnější, co vůbec člověk může prožít. Vztah s někým, kdo vás zná líp než vy sami, kdo vám vidí až k srdci.

A na Samuelovi vidíme, jak moc o ten vztah Pán Bůh stojí. Trpělivě oslovení čtyřikrát opakuje, aby docílil toho, že Samuel bude naslouchat – a bude ochoten také poslechnout. Elí slyšet nechtěl, protože nebyl ochoten něco změnit. Proto mu ani Bůh nic nesděloval. Pán Bůh si svoje slovo šetří pro ty, kdo jsou ochotni nejen slyšet, ale i poslechnout. Nezdružuje se sdělováním své vůle tomu, kdo není ochoten ji činit.

Teprve když je Samuel připraven slyšet Hospodinovo slovo, když ví, oč jde, Hospodin přichází, zůstane stát a mluví k němu. Kolik ohleduplnosti z Boží

strany v tom je. Kolik laskavosti, vnímavosti, empatie. Když si vzpomenete, jak my na sebe často křičíme – z koupelny do obýváku: to a to udělej! A rozčilujeme se, že to dotyčný neudělal, protože to nemohl slyšet. Nebo když na nás politikové valí hromady nicneřikajících slov jenom proto, že mají příležitost oslovit davy! **Hospodin si počkal, až bude Samuel vnímat.** Nechrlí svoje slovo na nepřipravené, neochotné. Nezahluje a nepřeválcovává. Jeho hlas je tichý a jemný. A Bůh čeká, až bude naše srdce připraveno mu dobře naslouchat. Vědomě, střízlivě a s poslušností.

Když se někdy ptáme, proč Bůh mlčí? Odpověď je možná právě v tom, že neumíme naslouchat a nejsme připraveni poslechnout. Že jsme roztěkaní, neklidní, nesoustředění. Nemáme čas, jsme plni sami sebe a svých myšlenek. Tím vším se Bůh nebude prodírat! Nechce nám dělat násilí. Počká si, až najde srdce ztišené, čekající na jeho slovo, které pak může padat jako rosa na vyprahlou zem. Součástí duchovního života je také hledání toho, jaké podmínky musíme sami pro sebe vytvořit, abychom Boží slovo uslyšeli. Jisté je možné, že Pán Bůh osloví někoho i na fotbalovém utkání. Pán Bůh se fotbalovým stadionům nevyhýbá. Ale pravděpodobnější to bude ve shromáždění nebo při čtení bible a v modlitbě.

Mám podezření, že i ti, kteří do kostela nepřicházejí, tuší, že slyšet Boží slovo není jen tak. Je to vždycky slovo autority, které odhaluje, jaký jsem. Soudí a vybízí k tomu, něco se svým životem udělat. Proto je opravdu „bezpečnější“ zůstat mimo. Co kdyby o sobě člověk uslyšel pravdu, na kterou nechce myslet! Elímu by došlo, že musí svoje syny potrestat – a to on nechtěl. Proto byl raději hluchý.

A když mu Samuel Boží slovo tlumočil – zmohl se jen na výraz bezbožné rezignace: Ať Bůh učiní, co je dobré v jeho očích. Proč Bůh? On měl učinit, co je dobré v Božích očích! Zdánlivě zbožné vyznání: Buď vůle tvá, je tady projevem rezignace. Elí se nedokáže sebrat ani k tomu, aby prosil Boha o sílu k činu, o sílu k nápravě. Ale možná to znáte taky. Jsme liknaví, rezignovaní, skeptičtí a už ani nemáme sílu prosit o změnu. Ten, kdo o Boží vůli ví, a přesto setrvává ve zlém – jako kněz Elí, ten se milosti nedovolá. Jedinou odpovědí na Boží slovo soudu je uznání viny, lítost a pokání. Pak má člověk ještě šanci. Dost velkou – když si vzpomenete třeba na proroka Jonáše v Ninive.

Mladý Samuel, který se opovážil slyšet i vyřídit Boží slovo, se stal požehnaným prorokem. Bůh byl s ním. Jak se to projevilo? **Jak se projeví, že s někým Hospodin zůstává?** Nebo že člověk zů-

stává s Bohem? Jeho život není planý. Nese ovoce. Jeho slovo je dobré, jeho život ukazuje cestu druhým, svým jednáním dosvědčuje Boží lásku k člověku a možnost odpuštění. Z takového člověka má radost Pán Bůh i lidé.

Když si s námi už Pán Bůh začal – a on si ve křtu začal – chce nás i dál životem vést. Nestojí o formální projevy zbožnosti, o plnění náboženských povinností. Ale stojí o to, abychom s ním prožívali svoje dny. Abychom se ho ptali: Co mám, Bože, dělat? Co je tvoje vůle? K čemu mě dnes posíláš?

Věříme, že i dnes je Bůh mezi námi přítomen svým slovem. Máme však víc než Samuel. Autor epištoly Židům to vyjádřil takto: *Mnohokrát a mnohými způsoby mluvil Bůh k naší otcům ústy proroků. V tomto posledním čase k nám promluvil ve svém Synu.* A to bylo to slovo, které zve každého hříšníka k odpuštění a životu ve svobodě a radosti. Amen

Přímluvy konfirmandů

Pane Bože, prosíme tě o to, abychom se dokázali zastavit a naslouchat tvému slovu, abychom pak také uměli poslouchat.

Prosíme, dej nám sílu nedívat se sobecky jen na sebe, ale pomáhat druhým. Prosíme tě za lidi bez rodiny, za ty, kteří žijí na ulici, za lidi bez lásky. Pomáhej těm, kdo jsou na konci sil a potřebují tvou pomoc.

Prosíme za děti, které trpí těžkými nemocemi. Věříme, že ty máš sílu věci napravit. Spoléháme na tvou pomoc.

Přimlouváme se za lidi, které něco trápí. Myslíme na zarmoucené a umírající, kteří se bojí toho, co bude po smrti.

Prosíme tě za politiky, aby dobře zvažovali, co říkají. Dej, aby poznali, že násilí a války nevedou k dobré budoucnosti.

Přimlouváme se za lidi na Ukrajině a všude, kde zuří válka. Prosíme za uprchlíky. Prosíme za církev, aby nepohoršovala, ale správně vyřizovala evangelium, aby v tebe lidé mohli uvěřit, protože jsi dobrý Bůh.

Program Noci kostelů ve sboru ČCE Praha –Vinohrady, Korunní 60

18.30– **Otevření kostela, zahájení společnou písní**

18.30–19.00 **„Naučná stezka“ evangelickým kostelem**

Volná prohlídka kostela, na které návštěvníky povedou panely s popisky.

19–00–19.45 **Klavírní koncert z díla Antonína Dvořáka – 1. část**

Na klavír hraje Radoslav Kvapil, nejvýznamnější současný český pianista a nejlepší interpret české klavírní tvorby, držitel řádu „Chevalier dans l'Ordre des Arts et des Lettres“.

19.45–21.00 **„Naučná stezka“ evangelickým kostelem**

Volná prohlídka kostela, na které návštěvníky povedou panely s popisky.

21.00–21.45 **Klavírní koncert z díla Antonína Dvořáka – 2. část**

Na klavír zahraje a o zbožnosti známého skladatele promluví Radoslav Kvapil

21.45–22:15 **Můj oblíbený verš z Bible, má oblíbená píseň – 1. část**

Několik členů sboru přečte svůj oblíbený biblický text a krátce o něm pohovoří, program bude prokládán písněmi

22.15–22.45 **Obrazy v evangelickém kostele?**

O obrazech Miroslava Rady promluví Ondřej Rada.

22.45–23:15 **Můj oblíbený verš z Bible, má oblíbená píseň – 2. část**

Několik členů sboru přečte svůj oblíbený biblický text a krátce o něm pohovoří, program bude prokládán písněmi

23.15 **Zakončení**

tvím e-mailu a telefonu).

Afterparty: Den po skončení slavností (tedy 7. července) se uskuteční večer s poděkováním dobrovolníkům.

Uzávěrka přihlašování: Potenciální dobrovolníky prosím o zprávu **nejlépe do 24. května**. Samozřejmě čím

dříve se rozhodnou, tím jednodušší bude organizace samotné činnosti. A pokud by se objevili lidé ochotní pomoci jako dobrovolníci i po tomto datu, stále budou velmi vítáni.

Zájemce prosím, aby se obraceli rovnou na mne.

Lenka Juřenová

koordinátorka dobrovolníků

E-mail: dobrovolnici@hus-fest.eu

E-mail 2: lenka.jurenova@gmail.com

Mobil: +420 724 090 078; +420 605 237 342

Web: www.hus-fest.eu

Loňská Noc kostelů

Brandýs a Cetoraz

Konfirmandi výletují, učí se, hrají

Na víkend koncem března jsme byli v Brandýse. Naše výprava se skládala ze tří holek, pěti chlapců a dvou dozorujících dospělých. Práce bylo dosti, ale zvládli jsme ji, a ještě nám zbylo spoustu energie na naše obvyklé lumpárny. Co se týče zvelebování fary, děvčata se zhostila role zahradníků, chlapci obstarali hubení plevele a úklid. Společnou silou byla práce vykonána a zbyl čas i na procházku po městě a rychlé osvěžení v bazéně. K večeru jsme se ohřáli u zahradního ohýnku, který nám též poskytl večeři. V pozdních hodinách jsme si rozložili

pelechy a po nácvičku hudební vložky na zítřejší bohoslužby jsme zhlédli film Misionář, snímek to velice silný a dojemný. Druhý den nastal den D a brandýské bohoslužby jsme zpestřili s pomocí našich hudebních nástrojů. Viola, klávesy, trubka, příčná flétna, fagot a kytara spolu se zpěvem tvořily kouzelný komorní soubor. Odpoledne jsme se potom zmobilizovali zpět do Prahy, samozřejmě se srdečným rozloučením.

Koncem dubna jsme zahájili další akci, tentokrát výlet k Ester na chatu do Cetorazi. Dorazili jsme v pátek večer

a byli jsme pohostinně přivítáni. Zhlédli jsme film o starozákonní knize Ester. Poté jsme se pomalu, ale jistě odebrali na kutě. Druhý den jsme se plně věnovali konfirmandskému programu, včetně přípravy bohoslužeb do Prahy. Podíleli jsme se na tvorbě modliteb, hledali jsme čtení a písničky. Jelikož venku bylo opravdu nádherně, prokládali jsme práci i pauzami, při kterých jsme si užívali krásného počasí a takzvaně „honili mičudu“

po dvorku. Po vydatném obědě jsme se pěšky vydali k železničnímu nádraží, odkud jsme se lehce náročnou cestou prokládanou přestupy dostali opět do Prahy. V neděli potom byly naše bohoslužby uskutečněny.

Obě setkání se zdařila nad očekávání a naše konfirmandská skupina se bude těšit na další akce podobného rázu.:)))

Adelaida a Marta

Z kázání Jana Husa na 2. neděli po Velikonocích

Jan 10, 11–16

Já jsem dobrý pastýř. Dobrý pastýř položí svůj život za ovce. Ten, kdo není pastýř, kdo pracuje jen za mzdu a ovce nejsou jeho vlastní, opouští je a utíká, když vidí, že se blíží vlk. A vlk ovce trhá a rozhání. Tomu, kdo je najat za mzdu, na nich nezáleží. Já jsem dobrý pastýř; znám své ovce a ony znají mne, tak jako mě zná Otec a já znám Otce. A svůj život dávám za ovce. Mám i jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince. I ty musím přivést. Uslyší můj hlas a bude jedno stádo a jeden pastýř.

A uvažuj, kterak Kristus dí zřejmě, že nájemník, jenž není pastýř a jehož nejsou ovce vlastní. Hle, dí jedno, že nájemník není pastýř; podruhé, že nejsou jeho ovce vlastní. Vizmež, kdo není pas-

týř: Jistě ten, kdo nepase, jako zase ten slove pastýř ovcí čtveronohých, kdož je pase. Protož bez pochybnosti: Kdož nepase ovcí Kristových, ten není pastýř. Pakli pase, hled čím a proč je pase; pase-li slovem Božím a příkladem činů svatých, tehdy jest pastýř. A ten ani nepouští ovcí ani neutíká od nich. Pakli je pase báchorkami nebo bludy a lživými řečmi, tehdy jest zloděj, jenž krade slovo Boží lidu, že ho neslyší. Pakli pase je, ale více pro tělesný užitek, tehdy jest nájemník. . . Nájemník jest, který pastýřovo místo drží, ale zisku duší nehledá, tělesného zisku pilen jest a ctí prelátskou vesel jest.

Vybral Pavel Filipi

Hledají se dobrovolníci na Husovské slavnosti

Husovské slavnosti 2015 budou rozsáhlou dvoudenní akcí (5.–6. července) v centru Prahy. Protože jejich program bude obsáhlý, k úspěšné organizaci na místě bude zapotřebí co nejvíce dobrovolníků, kteří budou ochotni věnovat svůj čas a pomoci se zajištěním jejich hladkého průběhu – od informování kolemjdoucích o programu, přes pomoc před bohoslužbami a při nich (sbírka), až po dávání razítek v poutnické cestě pro děti po kostelech (a mnoho dalších činností).

Důležité informace:

Věk: Horní věkový limit pro dobrovolníky nemáme, oceníme pomoc mládeže (od 15 let), střední generace i seniorů (budou i dobrovolnické činnosti, u kterých bude možné sedět).

Čas: Samozřejmě čím více budou dobrovolníci ochotni věnovat svého času, tím lépe. Ale i půl dne nebo několik hodin budou velmi užitečné.

Školení/informace: Dva až tři týdny před konáním slavností se uskuteční schůzka dobrovolníků, na níž se dozví detaily činnosti. Do té doby budeme ale také v kontaktu (zejména prostřednic-